

Bryssel, 4. lokakuuta 2017
(OR. en)

12830/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Neuvosto

Ed. asiak. nro: 12334/17

Kom:n asiak. nro: 11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030 joustavaa energiaunionia varten ja Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi sekä järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (ensimmäinen käsittely)
– Yleisnäkemys

I JOHDANTO

1. Eurooppa-neuvosto hyväksyi 23. ja 24. lokakuuta 2014 pidetyssä kokouksessaan Euroopan unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet 2030 ja vahvisti EU:n kasvihuonekaasupäästöjen sitovaksi vähennystavoitteeksi vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä¹. Tämä tavoite on myös EU:n ja sen jäsenvaltioiden suunniteltu kansallisesti määritelty panos, joka toimitettiin ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) sihteeristölle 6. maaliskuuta 2015.

¹ Asiak. EUCO 169/14.

2. Komissio hyväksyi 20. heinäkuuta 2016 kaksi lainsäädäntöehdotusta päästökauppajärjestelmään kuulumattomien alojen osuudesta kokonaispyrkimyksiin nähden: ehdotus sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030 ("taakanjakoasetus")² ja ehdotus maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin ("LULUCF-asetus")³.
3. Taakanjakoa koskevassa asetusehdotuksessa asetetaan kansalliset vähennystavoitteet, jotka perustuvat asukaskohtaiseen suhteelliseen BKT:hen. Niiden jäsenvaltioiden, joissa BKT asukasta kohti ylittää EU:n keskiarvon, tavoitteita mukautetaan huomioiden kyseisen ryhmän kustannustehokkuus. Ehdotuksessa säilytetään nykyiset joustot (tallettaminen ja lainaaminen, siirrot jäsenvaltioiden välillä) ja ehdotetaan kahta uudenlaista joustoa: maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden tietyistä tilinpitoluokista peräisin olevien nettopoistumien rajallinen käyttö taakanjakoasetuksen mukaisten alojen tavoitteiden puitteissa sekä tiettyjen jäsenvaltioiden mahdollisuus tehdä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajallinen mitätöinti (kaikkiaan 100 miljoonan euron arvosta) taakanjakoasetuksen mukaisten alojen päästöjen kompensoimiseksi.
4. Euroopan parlamentti hyväksyi 14. kesäkuuta 2017 komission ehdotukseen 48 tarkistusta.
5. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 14. joulukuuta 2016 ja alueiden komitea omansa 22.–23. maaliskuuta 2017.
6. Neuvosto (ympäristö) on keskustellut ehdotuksesta yhdessä LULUCF-asetusta koskevan ehdotuksen kanssa kolmeen otteeseen. Viimeisin keskustelu käytiin 19. heinäkuuta 2017 puheenjohtajavaltio Maltan laatiman tilanneselvityksen⁴ pohjalta.

² Asiak. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Asiak. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Asiak. 9861/17.

7. Puheenjohtajavaltilio Viro on jatkanut intensiivisesti ehdotuksen käsittelyä. Pysyvien edustajien komitea (Coreper) tarkasteli 27. syyskuuta 2017 uutta puheenjohtajavaltion kompromissitekstiä⁵. Tavoite päästä yleisnäkemykseen neuvostossa ja puheenjohtajavaltion teksti neuvostossa käytävien keskustelujen pohjana saivat molemmat laajaa kannatusta. Pysyvien edustajien komiteassa käytyjen keskustelujen jälkeen puheenjohtajavaltilio teki tekstiin ainoastaan yhden muutoksen, joka on **lihavoitu ja alleviivattu** johdanto-osan 2 kappaleessa (komission ehdotukseen aiemmin tehdyt muutokset on alleviivattu).
8. Teksti toimitetaan neuvostolle (ympäristö), jotta se voisi keskustella siitä 13. lokakuuta 2017 pidettävässä istunnossaan yleisnäkemyksen hyväksymiseksi.

II TILANNEKATSAUS

9. Kansalliset kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet vuoteen 2030 mennessä on ilmaistu prosenttiosuuksina komission ehdotuksen liitteessä I. Niitä ei yleisesti ole asetettu kyseenalaisiksi neuvostossa käydyissä keskusteluissa. Ehdotuksen kokonaistasapainon varmistamiseksi keskusteluissa on sen sijaan alusta alkaen keskitytty sen muihin keskeisiin elementteihin, joita ovat: vähennysten lineaarisen etenemisen lähtökohta (4 artikla), LULUCF-jousto (7 artikla ja liite III), kertaluontoinen joustomekanismi (6 artikla ja liite II) sekä tietyjen jäsenvaltioiden kiintiöiden mukauttaminen (10 artiklan 2 kohta ja liite IV).
10. Joistakin keskeisiin elementteihin liittyvistä vaihtoehtoisista lähestymistavoista keskusteltiin, mutta ne eivät saaneet merkittävää kannatusta. Keskustelujen edistämiseksi puheenjohtajavaltilio Malta lisäsi ehdotukseen uuden elementin turvavarannon muodossa (uusi 10 a artikla). Ehdotetulla turvavarannolla pyritään vastaamaan monien jäsenvaltioiden esittämään huoleen muuttamatta komission ehdotuksen keskeisiä elementtejä. Neuvoston istunnossa kesäkuussa 2017 valtuuskunnat olivat tyytyväisiä puheenjohtajavaltion toimiin, ja monet niistä hyväksyivät ehdotetun lähestymistavan asian käsittelyn edistämiseksi.

⁵ Asiak. 12334/17.

11. Viron puheenjohtajakaudella on näin ollen keskitytty turvavarannon toimintaa, suuruutta ja käyttöedellytyksiä koskevien säännösten selkeyttämiseen. Ehdotetun turvavarannon on määrä olla vuonna 2032 niiden vähemmän varakkaiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka ovat suoriutuneet tavoitteitaan paremmin vuosina 2013–2020 ja joilla on vaikeuksia saavuttaa vuoden 2030 päästötavoite muiden joustomahdollisuuksien käyttämisestä huolimatta. Turvavaranto perustuu periaatteelle, jonka mukaan se ei saa vaarantaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevan unionin tavoitteen saavuttamista tämän asetusehdotuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.
12. Puheenjohtajavaltio katsoo, että ehdotettu turvavaranto vastaa tiettyjen jäsenvaltioiden huoleen oikeudenmukaisella ja tasapainoisella tavalla vaarantamatta komission ehdotuksen ympäristötavoitteita. Useimmat valtuuskunnat voivat periaatteessa kannattaa turvavarantoa. Useat niistä ovat kuitenkin ilmoittaneet, että niiden kannatuksen edellytyksenä on komission ehdotuksen muiden keskeisten elementtien pysyminen muuttumattomina. Varannon enimmäissuuruus on tärkein avoinna oleva kysymys, ja sen vuoksi puheenjohtajavaltion ehdottama luku (100 miljoonaa) on hakasulkeissa. Jotkut valtuuskunnat ovat sitä mieltä, että luvun olisi oltava suurempi, toiset vastustavat sen suurentamista tai kannattavat pienempää lukua.
13. Useat valtuuskunnat, jotka eivät ole samaa mieltä komission ehdottamasta vähennysten etenemisen lähtökohdasta, ovat sitä mieltä, ettei turvavaranto vastaa riittävässä määrin niiden huoleen. Yksi valtuuskunta ehdotti äskettäin kiintiöiden mukautusta tietyille poikkeuksellisissa tilanteissa olevien jäsenvaltioiden ryhmälle. Tämä mukautus tehtäisiin 10 a artiklassa säädetyn mukautuksen lisäksi. Toinen valtuuskunta on ehdottanut, että mahdollistettaisiin LULUCF-jouston uudelleenjako tietyille jäsenvaltioille, jos nettopoistumia käytetään alle 280 miljoonan kokonaismäärän taakanjakoasetuksen mukaisten vaatimusten täyttämiseksi kaudella 2021–2030.

14. Pysyvien edustajien komiteassa 27. syyskuuta käydyissä keskusteluissa useat valtuuskunnat kannattivat molempia edellä mainittuja ehdotuksia. Jotkut valtuuskunnat jättivät kuitenkin uusia ehdotuksia koskevat tarkasteluvaraukset. Toiset puolestaan olivat huolissaan siitä, että nämä ehdotukset saattaisivat vaarantaa puheenjohtajavaltion tekstin herkin tasapainon, ja halusivat säilyttää tekstin siinä muodossa, jossa se esiteltiin pysyvien edustajien komitealle. Puheenjohtajavaltio on sen vuoksi päättänyt toimittaa neuvostossa käytävää keskustelua varten viimeisimmän kompromissitekstinsä, jossa on vain hyvin vähän muutoksia.

IV LOPUKSI

Neuvostoa pyydetään edellä esitetty huomioon ottaen hyväksymään yleisnäkemyks tämän ilmoituksen liitteessä olevan tekstin perusteella. Yleisnäkemyks käytetään pohjana neuvoteltaessa tästä ehdotuksesta Euroopan parlamentin kanssa tavallisessa lainsäätämisenjärjestyksessä.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030 joustavaa energiaunionia varten ja Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi sekä [...] asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen⁶,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁸,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

- (1) Lokakuun 23 ja 24 päivänä 2014 kokoontuneen, vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita käsitelleen Eurooppa-neuvoston päätelmissä hyväksytään sitovaksi tavoitteeksi vähentää EU:n kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä koko talouden laajuisesti vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna. Eurooppa-neuvosto vahvisti tavoitteen 17 ja 18 päivänä maaliskuuta 2016 antamissaan päätelmissä. [...]

⁶ EUVL C , , s. .

⁷ EUVL C , , s. .

⁸ EUVL C , , s. .

- (2) Eurooppa-neuvoston 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todettiin, että unionin olisi pyrittävä saavuttamaan tavoite yhteistoimin mahdollisimman kustannustehokkaasti siten, että päästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vuoden 2005 tasosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY⁹ säädetyn unionin päästökauppajärjestelmän (jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä') kattamilla aloilla 43 prosentilla ja EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla 30 prosentilla [...]. Kaikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden päästövähennysten saavuttamiseen ja taakka olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken noudattaen tasapuolisesti oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden näkökohtia. Metodologiaa kansallisten vähennystavoitteiden asettamiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisille aloille noudattaen kaikkia Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY¹⁰ sovellettuja osatekijöitä olisi jatkettava vuoteen 2030 saakka siten, että kunkin maan osuus vähennyksistä olisi suhteutettava sen BKT:hen asukasta kohti. **Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat EU:n kokonaisvähennykseen, ja vuoden 2030 tavoitteet vaihtelevat nolasta prosentista 40 prosenttiin vuoden 2005 tasoon verrattuna.** Jos jäsenvaltioiden BKT asukasta kohti on yli unionin keskiarvon, niiden kansallisia tavoitteita olisi suhteutettava niin, että niissä heijastuu kustannustehokkuus oikeudenmukaisella ja tasapainoisella tavalla. Näiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten pitäisi parantaa Euroopan talouden tuloksellisuutta ja sen piirissä tapahtuvaa innovointia ja erityisesti saada aikaan parannuksia etenkin rakennusten, maatalouden, jätehuollon ja liikenteen aloilla siltä osin kuin ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (3) Tällä asetuksella pannaan täytäntöön myös unionin panokset, joista määrätään ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (jäljempänä "UNFCCC") nojalla hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa¹¹, joka ratifioitiin unionin puolesta 5 päivänä lokakuuta 2016 neuvoston päätöksen (EU) 2016/1841¹² mukaisesti. Unionin sitoumus koko talouden laajuisiin päästövähennyksiin sisältyy [...] suunniteltuun kansallisesti määriteltyn panokseen, jonka unioni ja sen jäsenvaltiot toimittivat Pariisin sopimusta varten UNFCCC:n sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015. Pariisin sopimus tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016, ja sillä korvataan vuoden 1997 Kioton pöytäkirjan nojalla valittu lähestymistapa, sillä kyseinen pöytäkirja ei ole enää voimassa vuoden 2020 jälkeen.
- (4) [Teksti sisällytetty johdanto-osan 3 kappaleeseen]
- (5) Siirtymä puhtaaseen energiaan edellyttää muutoksia sijoittajien toimintatavoissa ja kannustimia kaikilla politiikan aloilla. Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda selviytymiskykyinen energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti kaikille eurooppalaisille. Jotta tavoite voidaan saavuttaa, on jatkettava kunnianhimoisia ilmastotoimenpiteitä tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti ja edistyttävä muilla energiaunionin alueilla komission tiedonannon "Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia"¹³ mukaisesti.

¹¹ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

¹² Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

¹³ 6594/15 - COM(2015) 80 final.

- (6) Tämän asetuksen olisi katettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013¹⁴ nojalla määritetyt päästöt, jotka ovat peräisin hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (jäljempänä 'IPCC') lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia päästöjä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../... [LULUCF]^{15*} kattamien toimintojen ei pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.
- (7) Kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa sekä kansallisissa ja unionin rekistereissä tällä hetkellä raportoitavat tiedot eivät ole riittäviä, jotta jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin määrittää siviili-ilmailun kansallisen tason hiilidioksidipäästöt, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Hyväksyessään raportointivelvollisuuksia unionin ei pitäisi asettaa jäsenvaltioille ja pienille ja keskisuurille yrityksille (jäljempänä 'pk-yritykset') raskaita, jotka ovat tavoitteisiin nähden kohtuuttomia. Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan ulkopuolelle jäävien lentojen hiilidioksidipäästöt ovat hyvin pieni osa kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä, ja raportointijärjestelmän perustaminen näitä päästöjä varten aiheuttaisi kohtuuttomasti työtä, kun otetaan huomioon direktiiviin 2003/87/EY perustuvat, ilmailualaa laajemmin koskevat vaatimukset. Tämän vuoksi hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" olisi pidettävä nollana tätä asetusta sovellettaessa.
- (8) Kunkin jäsenvaltion osuus vuoteen 2030 mennessä tehtävistä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä olisi määritettävä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien, tarkistettujen kasvihuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005 lukuun ottamatta sellaisten laitosten todennettuja päästöjä, jotka olivat toiminnassa vuonna 2005 ja jotka otettiin EU:n päästökauppajärjestelmään vasta vuoden 2005 jälkeen. Vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2021–2030 olisi määritettävä jäsenvaltioiden toimittamien ja komission tarkistamien tietojen perusteella.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus .../... maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL ...).

* Ks. asiak. 11494/2016 [LULUCF].

- (9) [...] Päätöksen N:o 406/2009/EY mukaista sitovia vuotuisia kansallisia rajoja koskevaa lähestymistapaa pitäisi soveltaa jatkossakin kaudella 2021–2030 siten, että etenemisen laskenta aloitetaan vuodesta 2020 perustuen kauden 2016–2018 kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvoon ja päätetään vuoteen 2030 kunkin jäsenvaltion osalta. Niiden jäsenvaltioiden vuoden 2021 kiintiöitä mukautetaan, joilla on sekä päätöksessä 406/2009/EY tarkoitettu positiivinen raja että komission päätöksen 2013/162/EU¹⁶ ja komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/634/EU¹⁷ mukaiset kasvavat vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2017–2020. Mukautuksen tarkoituksena on suurempien päästömahdollisuuksien huomioon ottaminen kyseisinä vuosina. [...].
- (10) Luodaan uusi kertaluontoinen joustomekanismi, jolla helpotetaan niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, joiden kansalliset vähennystavoitteet ylittävät merkittävästi niin unionin keskiarvon kuin niiden kustannustehokkaan vähennyspotentiaalin, ja toisaalta niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, jotka eivät vuonna 2013 jakaneet maksutta päästöoikeuksia teollisuuslaitoksille [...].

¹⁶ Komission päätös 2013/162/EU, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökiintiöiden määrittämisestä kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 90, 28.3.2013, s. 106).

¹⁷ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/634/EU, annettu 31 päivänä lokakuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökiintiöiden mukauttamisesta kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 292, 1.11.2013, s. 19).

- (10 a) Vuosien 2016–2018 kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvoon perustuvassa lähtöpisteessä ei oteta riittävästi huomioon niiden jäsenvaltioiden vuodesta 2013 toteuttamia aiempia toimia, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013. Sen vuoksi on asianmukaista ottaa käyttöön erityinen rajoitettu turvavaranto, joka vastaa enintään [100:aa] miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, samalla kun säilytetään tämän asetuksen tinkimättömyys ympäristötavoitteiden osalta sekä kannustimet jäsenvaltioiden toimille, jotka ylittävät tämän asetuksen mukaiset vähimmäispanokset [...]. Varannon pitäisi hyödyttää jäsenvaltioita, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013 ja joiden päästöt ovat alhaisemmat kuin niiden vuosien 2013–2020 päästökiintiöt ja joilla on ongelmia saavuttaa vuoden 2030 päästötavoitettaan huolimatta muiden tässä asetuksessa säädettyjen joustomahdollisuuksien käyttämisestä. [...] Tämän suuruinen varanto kattaisi merkittävän osan asianomaisten jäsenvaltioiden ennakoidusta kokonaisvajeesta kaudella 2021–2030 ilman lisäpolitiikkoja samalla kun säilytetään kannustimet lisätoimille. Varannon tulisi olla kyseisten jäsenvaltioiden käytettävissä vuonna 2032 [...] edellyttäen, että sen käyttö ei vaaranna kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevan unionin tavoitteen saavuttamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.
- (11) On olemassa useita unionin toimenpiteitä, jotka parantavat jäsenvaltioiden valmiuksia ilmastositoumustensa täyttämiseen, ja ne ovat ratkaisevassa asemassa tarvittavien päästövähennysten toteutumiseksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa fluorattuja kasvihuonekaasuja, maantieajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, rakennusten energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä, energiatehokkuutta ja kiertotaloutta koskevat säädökset sekä ilmastoinvestointeihin liittyvät unionin rahoitusvälineet.

(12) Asetuksessa [LULUCF] vahvistetaan maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen (jäljempänä 'LULUCF') liittyviä kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevat tilinpitosäännöt. Vaikka tämän asetuksen mukaisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksillä aikaan saataviin ympäristövaikutuksiin vaikuttaa se, että huomioon otetaan enintään maasta, jolta metsä on hävitetty, metsitetystä maasta, hoidetusta viljelymaasta ja hoidetuista niityistä, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa [LULUCF], peräisin olevien nettopoistumien ja nettopäästöjen kokonaissummaa vastaava määrä, asetukseen olisi sisällytettävä näitä poistoja vastaava, määrältään enintään 280 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin jousto, joka jaetaan jäsenvaltioiden kesken liitteessä III esitetyn mukaisesti, lisämahdollisuutena, jota jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyödyntää sitoumustensa noudattamiseksi. Kokonaismäärässä ja jakautumisessa jäsenvaltioiden kesken otetaan huomioon maatalouden ja maankäytön alan alhaisempi hillitsemispotentiaali sekä alan asianmukainen panos kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemiseen ja sidontaan. Jos asetuksen [LULUCF] 8 artiklan 6 kohdan nojalla annetaan täytäntöönpanosäädökset metsäalan vertailutasojen päivittämiseksi kansallisten metsätalouden tilinpitosuunnitelmien perusteella, komissiolle olisi [...] siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä sen huomioon ottamiseksi, että hoidettua metsämaata koskevan tilinpitoluokan panos vaikuttaa tässä asetuksessa säädettyyn joustomahdollisuuteen. Ennen tällaisen delegoidun säädöksen hyväksymistä komission olisi arvioitava hoidetun metsämaan tilinpidon luotettavuutta saatavilla olevien tietojen perusteella ja erityisesti ennakoidun ja tosiasiallisen korjuuasteen keskinäistä vastaavuutta. [...]

Asetuksessa [LULUCF] olisi myös sallittava mahdollisuus vuotuisten päästökiintiöiden vapaaehtoiseen poistoon, jotta kyseiset määrät voidaan ottaa huomioon arvioitaessa sitä, noudattavatko jäsenvaltiot kyseisen asetuksen [...] vaatimuksia.

(13) Jotta kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden tietojen, jotka ovat tarpeen jäsenvaltioiden vuotuisten päästökiintiötavoitteiden saavuttamisen arvioimiseksi, raportointi ja todentaminen olisi tehokasta, avointa ja kustannustehokasta, tässä asetuksessa säädetty vuotuista raportointia ja arviointia koskevat vaatimukset olisi sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 525/2013 asianmukaisesti artikloihin. Kyseisessä asetuksessa olisi myös varmistettava, että jäsenvaltioiden edistymistä päästöjen vähentämisessä arvioidaan jatkossakin vuosittain ottaen huomioon unionin politiikoissa ja toimissa tapahtunut kehitys ja jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten unioni edistyy vähennystavoitteidensa saavuttamisessa ja jäsenvaltiot velvoitteidensa täyttämässä. Vähennysten soveltaminen olisi kuitenkin otettava huomioon vain viiden vuoden välein, jotta asetuksen [LULUCF] mukainen maasta, jolta metsä on hävitetty, metsitetystä maasta, hoidetusta viljelymaasta ja hoidetuista niityistä peräisin oleva mahdollinen osuus voidaan huomioida. Tämä ei kuitenkaan vaikuta komission velvollisuuteen varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat tästä asetuksesta johtuvia velvoitteitaan, eikä komission valtaan käynnistää rikkomusmenettelyjä tätä varten.

(13 a) Asetus (EU) N:o 525/2013 olisi sen vuoksi muutettava.

(14) Eurooppa-neuvosto totesi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä, että olemassa olevien joustovälineiden saatavuutta ja käyttöä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla olisi lisättävä merkittävästi, jotta voidaan taata unionin yhteisten pyrkimysten kustannustehokkuus ja asukaskohtaisten päästöjen lähentyminen vuoteen 2030 mennessä. Vähennysten kokonaismäärän yleisen kustannustehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi saatava siirtää osa vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltioille. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava ja toteutettava molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä tai kahdenvälisin järjestelyin. Tällaiset siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyjäjäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottajajäsenvaltio.

- (15) Euroopan ympäristökeskus pyrkii tukemaan kestäväää kehitystä ja edistämään ympäristön tilan merkittävää ja mitattavissa olevaa parantamista tarjoamalla oikea-aikaista, kohdennettua, merkityksellistä ja luotettavaa tietoa päätöksentekijöille, julkisille laitoksille ja yleisölle. Euroopan ympäristökeskuksen olisi avustettava komissiota tarvittaessa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
- (16) Jotta voitaisiin säätää tämän asetuksen mukaisten tapahtumien asianmukaisesta tilinpidosta, mukaan lukien joustomahdollisuuksien käyttö ja vaatimustenmukaisuustarkastusten soveltaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä tämän asetuksen mukaisen täsmällisen tilinpidon varmistamisesta unionin rekisterin avulla. Tarvittavat säännökset olisi koottava yhteen säädökseen, jossa yhdistyvät direktiivin 2003/87/EY, asetuksen (EU) N:o 525/2013, asetuksen [LULUCF] ja tämän asetuksen mukaiset tilinpitosäännökset. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (17) Jotta varmistettaisiin yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden vuotuisten päästörajojen määrittämisen perustana olevan 4 artiklan täytäntöönpanolle, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁸ mukaisesti.
- (18) Tämä asetusta ei estä tiukempia kansallisia tavoitteita.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (19) Jos soveltamisalaan tehdään [...] direktiivin 2003/87/EY 11, 24, 24 a ja 27 artiklan mukaisia mukautuksia, olisi vastaavasti mukautettava niiden kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Näin ollen jos jäsenvaltiot sisällyttävät tästä asetuksesta johtuviin tavoitteisiinsa lisäpäästöjä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan aiemmin kuuluneista laitoksista, niiden olisi otettava käyttöön lisäpolitiikkoja ja -toimia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kyseisten päästöjen vähentämiseksi.
- (20) Tätä asetusta olisi sen yleisen toimivuuden arvioimiseksi tarkasteltava uudelleen vuonna 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Tarkastelussa olisi otettava huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet sekä Pariisin sopimuksen mukaisten vuoden 2018 vuoropuhelun ja maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset. Komission olisi lisäksi arvioitava vuoden 2018 vuoropuhelun tuloksia asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaisen säännöllisen raportointinsa osana.
- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta vahvistaa velvoitteet niistä vähimmäisosuuksista, joilla jäsenvaltioiden on osallistuttava unionin tavoitteeseen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä kaudella 2021–2030, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden velvoitteet niiden vähimmäisosuuksista [...] kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin [...] tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna vuoteen 2030 mennessä 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, sekä säännöt vuotuisten päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot etenevät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (jäljempänä 'IPCC') lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet peräisin oleviin asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla määriteltuihin kasvihuonekaasupäästöihin, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia päästöjä.
2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen [LULUCF] soveltamisalaan kuuluiin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.
3. Tässä asetuksessa hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" pidetään nollana.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'kasvihuonekaasupäästöillä' hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet), typpitrifluoridin (NF₃) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmoitettuja päästöjä, jotka on määritetty asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;
2. 'vuotuisilla päästokiintiöillä' kunakin vuonna sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää kaudella 2021–2030 4 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti;
3. 'EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudella' 'päästöoikeutta' sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a alakohdassa.

4 artikla

Vuotuiset päästörajat kaudella 2021–2030

1. Kunkin jäsenvaltion on vuoteen 2030 mennessä vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään vähintään kyseiselle jäsenvaltiolle 3 kohdan nojalla määritetyllä, tämän asetuksen liitteessä I asetetulla prosenttimäärällä suhteessa sen päästöihin vuonna 2005.
2. Jollei tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan joustomahdollisuuksista ja tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista mukautuksista muuta johdu ja ottaen huomioon mahdolliset päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan soveltamisen seurauksena saatavat vähennykset, jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen vuotuiset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2021–2029 eivät ylitä rajaa, joka on määritelty lineaarisen etenemisen pohjalta alkaen vuodesta 2020 perustuen sen keskimääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin vuosina 2016, 2017 ja 2018 tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteessä I määritettyyn rajaan.

3. Komissio hyväksyy [...] täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vuotuiset päästökiintiöt kaudelle 2021–2030 hiilidioksidiekvivalenttitonneina 1 ja 2 kohdassa esitetyn mukaisesti. Kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä varten komissio tarkastelee perusteellisesti jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan mukaisesti toimittamia uusimpia kansallisia inventaariotietoja vuoden 2005 ja vuosien 2016–2018 osalta. Kyseisissä säädöksissä on myös esitettävä arvo kunkin jäsenvaltion vuoden 2005 päästöille sellaisena kuin sitä käytetään määrittämään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vuotuiset päästökiintiöt.
4. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä ilmoitetaan myös jäsenvaltioiden 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien prosenttiosuuksien perusteella kokonaismäärät, jotka voidaan ottaa huomioon jäsenvaltion vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi 9 artiklan mukaisesti vuosina 2021–2030. Jos kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärät lasketaan yhteen ja summa on suurempi kuin 100 miljoonaa, yksittäisten jäsenvaltioiden kokonaismääriä pienennetään suhteutetusti siten, että kokonaissumma ei ylitä.
5. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Joustovälineet vuotuisten päästörajojen saavuttamiseksi

- 1.¹⁹ Vuosina 2021–2025 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään 10 prosenttia sen seuraavan vuoden päästökiintiöstä.
2. Vuosina 2026–2029 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen seuraavan vuoden päästökiintiöstä.

¹⁹ Aiemmin 2 kohta. Aiemman 1 kohdan teksti on poistettu (tarpeeton).

3. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden päästökiintiötä pienemmät, se voi tässä artiklassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen tallettaa seuraavia vuosia varten, aina vuoteen 2030 asti, kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään.
4. Jäsenvaltio voi siirtää enintään viisi prosenttia tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltiolle. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteensa täyttämiseen kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.
5. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden tarkistettut kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden päästökiintiötä pienemmät, se voi tämän artiklan 1–4 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen siirtää kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltioille. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteensa täyttämiseen kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.
- 5 a. Jäsenvaltiot voivat käyttää 4 ja 5 kohdan mukaisista kiintiöiden siirroista saadut tulot ilmastomuutoksen torjumiseen unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan perusteella toteuttamistaan toimista.
- 5 b. Tämän artiklan 4 ja 5 kohdan mukaiset siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyjäjäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottajajäsenvaltio, samalla kun vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan jäljitettävyys.
6. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta ja kaksinkertaisen laskennan välttäen käyttää tämän asetuksen 9 artiklan mukaisten vaatimustenmukaisuusvelvoitteidensa täyttämiseen hyvityksiä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä hankkeista.

**Tiettyjen jäsenvaltioiden joustomahdollisuudet EU:n päästökauppajärjestelmän
päästöoikeuksien vähentämisen jälkeen**

1. Liitteessä II luetelluilla jäsenvaltioilla on tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi mahdollisuus mitätöidä rajallinen määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia; mitätöintien yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 100 miljoonaa EU:n päästökauppajärjestelmän mukaista päästöoikeutta [...]. Kyseinen mitätöinti on tehtävä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan mukaisista kyseisen jäsenvaltion huutokauppamääristä.
2. Liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019, aikovatko ne 9 artiklan vaatimusten noudattamiseksi hyödyntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2021–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttimäärään. Liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttimäärää alaspäin kaksi kertaa kauden aikana eli vuosina 2024 ja 2027. Tällaisessa tapauksessa niiden on ilmoitettava komissiolle tästä päätöksestä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 ja tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.
3. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan ([...] 'keskusvalvoja') on jäsenvaltion pyynnöstä otettava huomioon määrä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään saakka arvioitaessa kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklan mukaisten vaatimusten täyttymistä. Kymmenys tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2021–2030 jokaiselta vuodelta kyseisen jäsenvaltion osalta.
4. Jos jäsenvaltio on tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle päätöksestään tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttiosuutta, vastaavasti vähäisempi määrä päästöoikeuksia mitätöidään kyseisen jäsenvaltion osalta kausien 2026–2030 sekä 2028–2030 jokaiselta vuodelta.

Maasta, jolta metsä on hävitetty, metsitetystä maasta, hoidetusta viljelymaasta ja hoidetuista niityistä peräisin olevien nettopoistumien lisäkäyttö 280 miljoonaan asti

1. Jos jäsenvaltion päästöt ylittävät sen tietyn vuoden vuotuiset päästökiintiöt, asetuksen [LULUCF] 2 artiklassa tarkoitetun maan, jolta metsä on hävitetty, metsitetyn maan, hoidetun viljelymaan ja hoidettujen niittyjen tilinpitoluokista yhteensä peräisin olevien nettopoistumien ja nettopäästöjen kokonaissummaa vastaava määrä voidaan ottaa huomioon tämän asetuksen 9 artiklan vaatimusten täyttämiseksi kyseisen vuoden osalta edellyttäen, että
 - a) kauden 2021–2030 kaikilta vuosilta kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetettua enimmäismäärää;
 - b) kyseinen määrä ylittää asetuksen [LULUCF] 4 artiklassa kyseiselle jäsenvaltiolle asetetut vaatimukset;
 - c) kyseisen jäsenvaltion muilta jäsenvaltioilta asetuksen [LULUCF] nojalla vastaanottamien nettopoistumien määrä ei ole suurempi kuin sen muille jäsenvaltioille siirtämien nettopoistumien määrä; ja
 - d) jäsenvaltio noudattaa asetuksessa [LULUCF] vahvistettuja vaatimuksia.
2. Jos asetuksen [LULUCF] 8 artiklan 6 kohdan mukaiset metsäalan vertailutasojen päivittämistä kansallisten metsätalouden tilinpitosuunnitelmien perusteella koskevat täytäntöönpanosäädökset hyväksytään [...], komissio antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdan muuttamiseksi siten, että voidaan ottaa huomioon hoidettua metsämaata koskevan tilinpitoluokan vaikutus.

8 artikla

Korjaavat toimenpiteet

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) N:o 525/2013 21 artiklan mukaisen arvioinnin jälkeen ja ottaen huomioon tämän asetuksen 5–7 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien aiotun käytön, että jäsenvaltion edistyminen ei ole ollut riittävää, kyseisen jäsenvaltion on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää
 - a) toimet, jotka jäsenvaltio toteuttaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi, kansallisten politiikkojen ja toimien ja unionin toimien täytäntöönpanon avulla;
 - b) näiden toimien toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.
2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten suunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitetuista suunnitelmista ja tekee tässä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa tällaisten suunnitelmien vastaanottamisesta.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

1. Jos jäsenvaltion tarkistettut kasvihuonekaasupäästöt ylittävät vuosina 2027 ja 2032 sen vuotuisen päästökiintiön minkä tahansa vuoden osalta kyseessä olevana kautena tämän artiklan 2 kohdan sekä 5 ja 7 artiklan nojalla käytettyjen joustomahdollisuuksien mukaisesti, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:
 - a) jäsenvaltion seuraavan vuoden päästölukuun lisätään näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna kertoimella 1,08 11 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti; ja

- b) jäsenvaltiota kielletään väliaikaisesti siirtämästä vuotuisen päästökiintiönsä osia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes se täyttää tämän asetuksen 4 artiklan vaatimukset.

Keskusvalvojan on merkittävä kielto 11 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.

2. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt joko kaudella 2021–2025 tai kaudella 2026–2030 ylittävät asetuksen [LULUCF] mukaisesti sen kasvihuonekaasujen poistot, jotka on määritetty mainitun asetuksen 12 artiklan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion vuotuisista päästökiintiöistä vähennetään asianomaisten vuosien osalta näitä ylimääräisiä päästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

10 artikla

Mukautukset

1. Tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuja vuotuisia kiintiöitä mukautetaan kunkin jäsenvaltion osalta, jotta niissä voitaisiin huomioida
- a) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla myönnettyjen [...] EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään sen seurauksena, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia lähteitä on muutettu, kyseisen direktiivin nojalla hyväksytyjen, kauden 2008–2012 kansallisten jakosuunnitelmien lopullista hyväksymistä [...] koskevien komission päätösten mukaisesti [...];
- b) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien tai direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan nojalla myönnettyjen hyvitysten määrään ottaen huomioon jäsenvaltioiden päästövähennykset; ja
- c) mukautukset sellaisten kasvihuonekaasupäästöjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään, jotka aiheutuvat direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.
2. Tämän asetuksen liitteeseen IV sisältyvä määrä lisätään kyseisen liitteen mukaiseen kunkin jäsenvaltion vuoden 2021 kiintiöön.

3. Komissio julkaisee näiden mukautusten tuloksena saadut määrät.

10 a artikla

Ylimääräinen turvavaranto poikkeuksellisessa tilanteessa oleville jäsenvaltioille

1. Unionin rekisteri perustaa turvavarannon, joka vastaa enintään [100:aa] miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, edellyttäen, että 1 artiklassa tarkoitettu unionin tavoite täyttyy. Se on käytettävissä 5, 6 ja 7 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien lisäksi [...].
2. Jäsenvaltio voi hyötyä 1 kohdassa tarkoitettusta varannosta edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) sen BKT asukasta kohti markkinahintoina vuonna 2013, sellaisena kuin Eurostat sen julkaisi huhtikuussa 2016, oli alle unionin keskiarvon;
 - b) sen kumulatiiviset päästöt vuosina 2013–2020 tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ovat alle sen kumulatiivisten vuotuisten päästökiintiöiden vuosina 2013–2020; ja
 - c) se on käyttänyt kaikki 5 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaiset joustomahdollisuudet, se on käyttänyt suurimmassa mahdollisessa määrin 7 artiklan mukaiset nettopoistumat vaikka kyseinen määrä ei saavutakaan liitteessä III vahvistettua tasoa, se ei ole tehnyt nettosiirtoja muille jäsenvaltioille 5 artiklan nojalla ja sen päästöt ylittävät kuitenkin sen vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2026–2030.
3. Jäsenvaltio, joka täyttää 2 kohdassa asetetut edellytykset, saa varannosta enintään vajettaan vastaavan täydentävän määrän käytettäväksi 9 artiklan vaatimusten täyttämiseksi. Kyseinen määrä saa olla korkeintaan 20 prosenttia sen kaudella 2013–2020 käyttämättä jättämien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Jos kaikkien 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttävien jäsenvaltioiden yhteenlaskettu määrä ylittää 1 kohdassa tarkoitetun rajan, kaikkien näiden yksittäisten jäsenvaltioiden saamaa määrää vähennetään suhteutetusti.

Varannossa ensimmäisessä alakohdassa esitetyn jakamisen jälkeen jäljellä oleva määrä jaetaan kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden jäljellä olevaan vajeeseen, mutta ei ylittäen sitä. Kukin näistä jäsenvaltioista voi saada tämän määrän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden lisäksi.

4. Sen jälkeen, kun asetuksen (EU) N:o 525/2013 19 artiklassa tarkoitettu tarkastus on saatettu päätökseen vuoden 2020 osalta, komissio julkaisee tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetun enimmäismäärän kunkin 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion osalta.

11 artikla

Rekisteri

1. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi varmistaakseen tämän asetuksen mukaisen tarkan tilinpidon asetuksen (EU) N:o 525/2013 10 artiklan nojalla perustetun unionin rekisterin avulla seuraavien osalta:
- a) vuotuiset päästökiintiöt;
 - b) tämän asetuksen 5–7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet;
 - c) tämän asetuksen 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen; ja
 - d) tämän asetuksen 10 artiklan mukaiset mukautukset;
 - e) tämän asetuksen 10 a artiklan mukainen turvavaranto.
- 1 a. Keskusvalvojan on tarkastettava automaattisesti jokainen tämän asetuksen mukainen tapahtuma ja tarvittaessa estettävä tapahtumia varmistaakseen, ettei sääntöjenvastaisuuksia esiinny.
2. Yleisöllä on oltava pääsy 1 kohdan a–e alakohdassa ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa ja 11 artikkelissa [...] tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa ja 11 artikkelissa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 7 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) N:o 525/2013 perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

14 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tämän asetuksen säännöksiä tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet, kansainvälinen kehitys ja toteutetut pyrkimykset saavuttaa Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet.
2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla hyväksytystä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, siitä, miten asetus edistää unionin tavoitetta kasvihuonekaasujen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä ja siitä, miten asetus edistää Pariisin sopimuksen tavoitteita, erityisesti ottaen huomioon tarve uusille unionin politiikoille ja toimille unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen vähentämiseksi, sekä tekee tarvittaessa ehdotuksia.

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 525/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

"aa) vuodesta 2023 alkaen [...] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen .../...
[taakanjakoasetus] 2 artiklassa tarkoitetut ihmisen toiminnan aiheuttamat
kasvihuonekaasupäästönsä vuodelta X-2 UNFCCC:n raportointivaatimusten
mukaisesti;"

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on vuosittaisissa kertomuksissaan ilmoitettava komissiolle
aikomuksistaan käyttää asetuksen [taakanjakoasetus] 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa
tarkoitettuja joustomahdollisuuksia. Komission on kolmen kuukauden kuluessa näiden
tietojen vastaanottamisesta jäsenvaltioilta saatettava tiedot 26 artiklassa tarkoitetun
komitean saataville".

2) Lisätään 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan [...] alakohta seuraavasti:

"viii) vuodesta 2023 alkaen tiedot kansallisista politiikoista ja toimista, jotka on toteutettu [...] asetuksen [taakanjakoasetus] mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, sekä tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimista, joilla pyritään rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin jäsenvaltion mainitun asetuksen mukaiset velvoitteet edellyttävät [...] (siirretty edellä olevaan 1 kohdan b alakohtaan)."

3) Lisätään 14 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"f) vuodesta 2023 alkaen ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoiduista kasvihuonekaasupäästöistä direktiivin 2003/87/EY ja [...] asetuksen [taakanjakoasetus] soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta.

4) Lisätään 21 artiklan 1 kohtaan [...] alakohta seuraavasti:

"c) [...] asetuksen [taakanjakoasetus] 4 artiklassa asetetut velvoitteet. Arvioinnissa otetaan huomioon unionin politiikoissa ja toimissa tapahtunut kehitys sekä jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten unioni edistyy Pariisin sopimuksen mukaisen kansallisesti määritellyn panoksensa ja siihen sisältyvän koko talouden laajuisia päästövähennyksiä koskevan unionin sitoumuksen täytäntöönpanossa ja jäsenvaltiot kyseisen asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämässä."

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

*LIITE I***4 ARTIKLAN MUKAISET JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENNYKSET**

	4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyt jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuonna 2030 vuoden 2005 tasoon verrattuna
Belgia	-35 %
Bulgaria	-0 %
Tšekki	-14 %
Tanska	-39 %
Saksa	-38 %
Viro	-13 %
Irlanti	-30 %
Kreikka	-16 %
Espanja	-26 %
Ranska	-37 %
Kroatia	-7 %
Italia	-33 %
Kypros	-24 %
Latvia	-6 %
Liettua	-9 %
Luxemburg	-40 %
Unkari	-7 %
Malta	-19 %
Alankomaat	-36 %
Itävalta	-36 %
Puola	-7 %
Portugali	-17 %
Romania	-2 %
Slovenia	-15 %
Slovakia	-12 %
Suomi	-39 %
Ruotsi	-40 %
Yhdistynyt kuningaskunta	-37 %

LIITE II

**JÄSENVALTIOT, JOILLA ON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI
MAHDOLLISUUS MITÄTÖIDÄ RAJALLINEN MÄÄRÄ
PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN OIKEUKSIA 6 ARTIKLAN MUKAISESTI**

	Tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetty vuoden 2005 päästöjen enimmäisprosenttiosuus
Belgia	2 %
Tanska	2 %
Irlanti	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	2 %
Alankomaat	2 %
Itävalta	2 %
Suomi	2 %
Ruotsi	2 %

LIITE III

**MAASTA, JOLTA METSÄ ON HÄVITETTY, METSITETYSTÄ MAASTA, HOIDETUSTA
VILJELYMAASTA JA HOIDETUISTA NIITYISTÄ PERÄISIN OLEVIENTENNETTOPOISTUMIEN KOKONAISMÄÄRÄ, JONKA JÄSENVALTIOT VOIVAT
7 ARTIKLAN MUKAISESTI OTTAA HUOMIOON VELVOITTEIDENSA
TÄYTTÄMISEKSI KAUDELLA 2021–2030**

	Enimmäismäärä hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuna
Belgia	3,8
Bulgaria	4,1
Tšekki	2,6
Tanska	14,6
Saksa	22,3
Viro	0,9
Irlanti	26,8
Kreikka	6,7
Espanja	29,1
Ranska	58,2
Kroatia	0,9
Italia	11,5
Kypros	0,6
Latvia	3,1
Liettua	6,5
Luxemburg	0,25
Unkari	2,1
Malta	0,03
Alankomaat	13,4
Itävalta	2,5
Puola	21,7
Portugali	5,2
Romania	13,2
Slovenia	1,3
Slovakia	1,2
Suomi	4,5
Ruotsi	4,9
Yhdistynyt kuningaskunta	17,8
Enimmäismäärä yhteensä:	280

LIITE IV

10 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA TEHTÄVÄT MUKAUTUKSET YHTEENSÄ

	10 artiklan 2 kohdan nojalla tehtävät mukautukset yhteensä hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuna
Bulgaria	1602912
Tšekki	4440079
Viro	145944
Kroatia	1148708
Latvia	547061
Liettua	2165895
Unkari	6705956
Puola	7456340
Portugali	1655253
Romania	10932743
Slovenia	178809
Slovakia	2160210